

**ПРИВАТНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«МІЖНАРОДНИЙ НАУКОВО-ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ АКАДЕМІКА ЮРІЯ БУГАЯ»
КАФЕДРА ЮНЕСКО
«ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В ОСВІТІ»**

**Матеріали
II Міжнародної студентської
науково-практичної конференції**

**ВИЩА ОСВІТА – СТУДЕНТСЬКА НАУКА –
СУЧАСНЕ СУСПІЛЬСТВО:
НАПРЯМИ РОЗВИТКУ
(м. Київ, 20 квітня 2018 року)**

Київ – 2018

Невмержицька Євгенія , Фізична реабілітація при розладах нервової системи	210
Нікітчук Станіслав , Алгоритмічна торгівля (трейдинг) як стратегічний напрям розвитку фінансових ринків	211
Нурієва Ірина, Бондар Тетяна , Макроекономічні умови та ризики фінансової стабільності України	216
Овсієнко Віталій , Поняття та принципи державної служби.....	218
Огородник Віра , Сутність фінансової взаємодії підприємств та банків з державною участю.....	221
Ольхова Любов , Актуальні проблеми та сучасний стан протидії торгівлі людьми в Україні.....	223
Оркуш Ярина , Доля палацу Ліпковських: від давнини до сучасності.....	226
Орлов Петро , Створення тривимірної моделі погруддя людини засобами програмного забезпечення BLENDER 3D	228
Пасенко Марина , Кінезіотейпування після ампутації нижньої кінцівки на рівні гомілки	231
Печора Каріна , Правові основи протидії незаконній міграції в Україні.....	233
Пилипенко Анна , Фізична реабілітація при ішемічній хворобі серця на диспансерному етапі	235
Підкуйко Сергій , Створення сайту за технологією ASP.NET	237
Погорєлова Інна Сергіївна , Законодавча діяльність центральної ради: між федералізмом і незалежністю	239
Подвальна Олена , Україна на світових ринках праці та міжнародна трудова міграція ..	242
Поліщук Ірина, Харченко Тетяна , Фінансове планування як інструмент управління фінансовими ресурсами підприємства	245
Пузанова Вікторія , Ангедонія та її діагностика.....	247
Рахімов Дмитро, Костін Ігор , Проблема вибору сучасних веб-технологій для створення конкурентоспроможних веб-застосунків	250
Рашевський Віталій , Форми судового провадження у цивільному процесі	252
Репяшенко Ольга , Корупція – як ворожа ланка у кримінально-правовій політиці країни	255
Рибніков Олексій , Розробка комп'ютерної гри в середовищі unity	257
Ройко Микола , Застосування технології AJAX для проектування і розробки web-ресурсів	259
Рудюк Роман , Особливості інклюзивної освіти та пастирської опіки дітей з особливими потребами.....	262
Самхарадзе Яніна , Роль молодіжних громадських організацій у самореалізації сучасної молоді	264
Сахарова Єва , Службова особа як спеціальний суб'єкт злочину.....	267
Сенько Юрій, Кривець Тарас , Інформаційно-пошукова система підтримки господарської діяльності підприємства	269
Сергієнко Еліна , Стан безробіття в Україні в умовах нестабільної економіко-політичної ситуації	272

менеджера за показники діяльності, які він контролює.

Варто зауважити, що фінансовий план буде ефективним інструментом управління лише тоді, коли є можливість оперативно контролювати його виконання, а це краще всього робити на підставі фактичних даних, отриманих з управлінського обліку. Тому для полегшення та прискорення контролю слід забезпечити відповідність системи аналітичного обліку завданням управління. Це дозволить оперативно порівнювати фактичні показники з їх запланованим рівнем і дасть можливість своєчасно вносити відповідні корективи.

Крім того, для покращення якості фінансового планування доцільно на будь-якому підприємстві забезпечити реалізацію наступних організаційних заходів:

- затвердження стандартів складання та виконання фінансового плану, а також стандартів роботи з інформацією та її передачі між підрозділами підприємства;

- взаємозв'язок та відповідність між показниками стратегічних і тактичних планів;

- розробку відповідної системи документообігу, яка б задовольняла інформаційні потреби всіх учасників процесу розробки і виконання плану.

Висновки. Таким чином, можна стверджувати, що фінансове планування виступає дієвим інструментом управління, а його необхідність пов'язана з тим, що нормальне функціонування підприємства неможливе без наявності визначеного обсягу фінансових ресурсів і саме завдяки плануванню можна досягти максимальної ефективності їх формування, розподілу та використання.

Список використаних джерел та літератури:

1. Непочатенко О. О. Фінанси підприємств: підручник / О. О. Непочатенко, Н. Ю. Мельничук. – Київ: Центр учб. л-ри, 2013. – 504 с.

2. Тарасенко І. О. Фінанси підприємств: підручник / І. О. Тарасенко, Н. М. Любенко. – Київ: КНУТД, 2015. – 360 с.

Пузанова Вікторія, магістрантка I-го року навчання спеціальності «Медична психологія»
Навчально-наукового інституту міжнародних відносин та соціальних наук
Національного авіаційного університету
(Україна, м. Київ)

АНГЕДОНІЯ ТА ЇЇ ДІАГНОСТИКА

У сучасному українському суспільстві, що викликає суттєву тривогу, динамічним чином поширюється ангедонія, яку можна визначити в якості зниження (або відсутності) здатності до переживання приємного відповідними емоціями радості та задоволення. Скрізь призму функціонального значення цих порушень ангедонію в медичних наукових дослідженнях вчені позначають як «зниження або відсутність привабливості стимулів задоволення або радості, що проявляються в порушенні стимуляції діяльності, в нормі спрямованій на

досягнення значущого для особистості позитивного ефекту із відповідним емоційним переживанням» [1, с. 16].

Зазначимо, що у науковий обіг поняття «ангедонія» було введено французьким психологом Т.А. Рібо, котрий у 1896 р. вжив це поняття у своїй праці «Психологія почуттів». Ангедонія, на думку видатного психолога – це втрата здатності людини до отримання задоволення, яке вона за загальним правилом (у рамках норми) мала би отримати. Вимірюючи цей розлад у межах різних характеристик (кількісних, динамічних та якісних), Т.А. Рібо звертав увагу на те, що ангедонія досить часто зустрічається у меланхолійних станах, а також при соматичних захворюваннях, у той же час, припускаючи, що між станом ангедонії та відчуттями морального/фізичного страждання відсутні помітні межі.

В подальшому, ангедонії свою увагу приділяли німецький психіатр Е.В. Крепелін, швейцарський психіатр Е. Блейлер, американський невролог і психіатр А. Майерсон, радянський психіатр А.В. Снежневський та ін. провідні вчені-психіатри та клінічні психологи. Примітним є те, що ангедонії значну увагу було приділено також З. Фройдом (хоча «батько психоаналізу» у своїх працях і не вживав цього терміну), який звертав увагу на нездатність хворих з психічними розладами у достатній мірі відчувати задоволення, прагнення до якого в психоаналізі вважається ядром мотиваційної системи, а здатність/нездатність до переживання задоволення – значущою характеристикою інстинктивної частини особистості людини (лібідо). При цьому, з огляду на той факт, що в моделі З. Фройда лібідо забезпечує енергетичну складову мотивації, а також слугує джерелом розвитку всіх особистісних структур особи, вчені О.В. Ричкова та проф. А.Б. Холмогорова звертають увагу на те, що вплив дефіциту гедоністичних переживань на різні аспекти особистості є цілком очевидним [2, с. 63].

Значний інтерес до питань здатності/нездатності переживати задоволення у психічно здорових осіб, а також пацієнтів різних клінічних груп зумовив створення науковцями та дослідниками низки шкал вимірювання соціальної та фізичної ангедонії, що характеризуються певними недоліками та перевагами. До цих методик, зокрема слід віднести: «Шкалу задоволення Фовсетта-Кларка» (Fawcett-Clark Pleasure Scale), «Шкалу дефіциту та перешкод для переживання задоволення» (Hedonic Deficit & Interference Scale), «Шкалу оцінки досвіду задоволення» (Temporal Experience of Pleasure Scale), «Шкалу соціальної безпеки та задоволення» (Social Safeness and Pleasure Scale), «Шкала задоволення Снейта-Гамільтона» (Snaith-Hamilton Pleasure Scale), «Переглянута шкалу соціальної ангедонії» (Revised Social Anhedonia Scale) [2, с. 68, 82].

Виявлення ангедонії та її виду, стадії дозволяє також з'ясувати схильність особи до тих чи інших психічних розладів, а також наявність у неї цих розладів. Однак, наявна актуальна практика вказує на те, що показники рівня ангедонії не дають достатніх підстав для того, щоби стверджувати про те, чи є у відповідної особи ті чи інші психічні розлади. У цьому контексті зазначимо, що соціальна ангедонія помітно підвищена в біологічних родичів людей з шизофренією, і

також є першою ознакою появи у цих осіб шизофренії. Це пояснюється тим, що соціальна ангедонія, знижена здатність відчувати задоволення від соціальних взаємодій, розглядається як основна особливість шизофренії, з огляду на яку ми можемо ідентифікувати осіб, що страждають на це захворювання. Утім, наголосимо на тому, що ангедонія (як соціальна, так і фізична) не є унікальною рисою шизофренії, а може спостерігатись у пацієнтів з афективними розладами загалом, що і доводить існуюча практика. Зокрема, під час проходження практики у Київській міській психіатричній лікарні № 1 імені І.П. Павлова нами було з'ясовано, що підвищення рівня ангедонії досить часто спостерігається не лише у осіб з шизофренією, але також і у пацієнтів з депресією з психоактивними ознаками (або ж без них) та з біполярним розладом.

Однак, якщо ми можемо стверджувати, що соціальна та фізична ангедонія спостерігається у пацієнтів з афективними розладами загалом, то не можна з впевненістю стверджувати те, що високого рівня ангедонія є схожою за тривалістю у пацієнтів із шизофренією та, приміром, у пацієнтів з депресією з психоактивними ознаками та з біполярним розладом. Орієнтуючись на наукові гіпотези Дж.Л. Бланшара (J.L. Blanchard), У.П. Хорана (W.P. Horan) та С.А. Браун (S.A. Brown) з приводу діагностичних розбіжностей у соціальній ангедонії [3], нами було зосереджено увагу на пацієнтах із біполярним афективним розладом, наслідком чого стало формулювання наступного висновку: ангедонія є нестабільною рисою біполярного афективного розладу. Ця позиція ґрунтується на наступному: якщо діагностуючи пацієнтів тоді, коли вони перебували у глибокій депресії, нами було помічено соціальну та фізичну ангедонію, то вже у процесі діагностики пацієнтів, котрі перебували у манії, ангедонія або не ідентифікувалась, або ж була ледь помітною.

Отже, підводячи підсумок викладеному, слід зауважити, що на сьогодні розроблено низку методик, що дозволяють ідентифікувати ангедонію та з'ясувати її рівень, що має важливе значення в контексті того, що ангедонія є важливою рисою шизофренії, депресії з психоактивними ознаками чи без них, біполярного афективного розладу. Проте, слід враховувати при цьому, що лише у осіб з шизофренією (чи схильних до шизофренії, зокрема, у зв'язку із тим, що в них є біологічні родичі з шизофренією) ангедонія є стабільною рисою.

Список використаних джерел та літератури:

1. Степанов И. Л. Ангедония как диагностический, прогностический и дезадаптирующий фактор при различных типах депрессий: феноменология, динамика, принципы терапии: автореф. дис. ... д-ра мед. наук / И. Л. Степанов. – М., 2004. – 52 с.
2. Рычкова О. В. Адаптация методики диагностики социальной ангедонии (RSAS) на российской выборке / Рычкова О. В., Холмогорова А. Б. // Консультативная психология и психотерапия. – 2016. – Т. 24 (4). – С. 62–96.
3. Blanchard J. L. Diagnostic Differences in Social Anhedonia: A longitudinal study of schizophrenia and major depressive disorder / Blanchard J. L., Horan W. P., Brown S. A. // Journal of Abnormal Psychology. – 2001. – Vol. 110 (3). – P. 363–371.